

Mijn tijd in Karratha

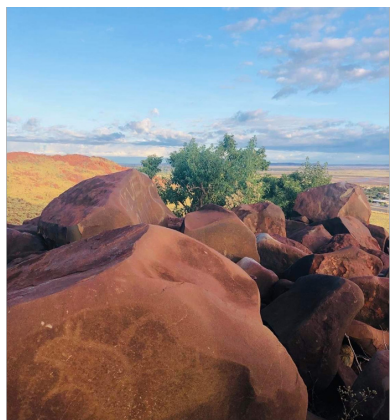
By: Allard Komdeur

Twee jaar geleden kwam ik voor het eerst naar Australië om langs de oostkust te reizen en mijn farmwork in Victoria te doen. Na een korte tussenstop in Europa kwam ik in oktober terug op mijn second working holiday visum; dit keer om te werken een Nederlands online reisbureau. Ik had enorm veel vrijheid in reizen en het werk ging super, totdat Covid19 om de hoek kwam kijken. Weg vrijheid. Weg fijne baan.

Op dat moment zat ik in Melbourne en met de winter en restricties op komst en weinig werkgelegenheid was dat niet de plek waar ik wou zijn.

Ik heb altijd een liefde gehad voor kinderen en besloot daarom op aanraden van een vriendin om een post op facebook te zetten dat ik op zoek was naar een Au Pair family in Western Australia. Dezelfde avond had ik een fijne videochat met een familie uit Karratha en de volgende avond vloog ik een nieuw avontuur tegemoet.

Toen ik er aan kwam voelde ik mij direct welkom! Wat een lieve familie. Het mooie (vond ik) was dat de moeder van de familie van de Yuburara tribe was en ik dus in een gezin terecht kwam waar ik veel kon meekrijgen van de Aboriginal cultuur. Mijn kennis van de Aboriginal cultuur was nihil. Tijdens mijn eerste periode in Australië stond ik er niet eens bij stil. Ik wist dat het de oorspronkelijke inwoners van Australië waren maar dat was het eigenlijk wel. Dat veranderde natuurlijk snel in Karratha waar er een grote aboriginal community is en ik in een gezin terecht kwam waar de moeder het ook aan de kinderen probeert mee te geven. Dat doet ze door de kinderen de taal te leren, het overbrengen van haar kennis van de cultuur en natuur, de kinderen mee te nemen naar heilige plekken (sacred sites) en ook door het bekijken van rockart. Ze probeert de aboriginal roots niet verloren te laten gaan.

Mijn hostmoeder en kinderen geloven in de dreamtime stories en ook dat overleden familieleden, vrienden of mensen die in het huis hebben gewoond ze s' avonds nog af en toe bezoeken. Het dochtertje had dan geregeld nachtmerries en durfde ook vaak niet alleen haar kamer in te lopen, wat nogal lastig was soms.

Nadat ik terugkwam van een weekendje met andere au pairs naar Marble Bar en een paar marble en jasper steentjes had meegenomen legde mijn hostmom uit dat je daarmee ongeluk in huis kan halen omdat het van een voor aboriginals heilige plek kan komen. Ze zei dat als ik er wakker van zal liggen of er aan zou blijven denken de marble en steentjes dus weer terug zal moeten brengen. Zal dit de reden zijn geweest voor onze autopech tijdens dat weekend?

Mijn hostmoeder werkt voor Rio Tinto als traindriver. Dat is iets wat ik best wel dubbel vind want zij (en alle aboriginals) klagen eigenlijk voortdurend over bedrijven als Rio Tinto en Woodside omdat ze alle heilige plekken opblazen en vernietigen om vervolgens grondstoffen zoals ijzer te kunnen derven. Dat soort bedrijven (en ook governments) weten dat ze heel veel kunnen bereiken door ze als het ware om te kopen. Want met geld doen ze ook weer mee in de maatschappij en draagt weer bij aan een goede en welvarende toekomst en geld is dan ook de enige reden dat zij er werkt.

Mijn hostmoeder zei ook nog eens: 'ik ben blij dat mijn kinderen blank zijn zodat ze veel meer kansen in de maatschappij hebben'. Het is dus best wel dubbel soms: aan de ene kant de cultuur in stand willen houden maar aan de andere kant ook meegaan en toegeven aan wat 'blanke' bedrijven en regeringen willen. Dit is een struggle die Clinton Walker (van de Yindibardi) ook erg ervaren toen hij voor Rio Tinto werkte. Ook hij wilde een steentje bijdragen aan het overbrengen van de aboriginal cultuur en gewoonten maar ook de prachtige omgeving van Karratha (wat 'goed land' betekend) laten zien aan locals en reizigers. Zo begon hij Ngurgganga Tours (betekenis: op het land) om tours te kunnen organiseren in de omgeving en workshops te geven voor nieuw personeel van Rio Tinto.

Hij stelde aan mij voor om de au pairs in Karratha mee te nemen op een dagtrip voor een mooie backpackers tour, want hij vindt het belangrijk dat wij als au pairs

ook iets meer wisten over de achtergrond van het gebied waar wij waren. Op deze manier wilde hij een beetje van de cultuur meegeven aan ons.

Wat een fantastische dag hadden wij! Een vriendin van mij zei na afloop: 'ik heb in 1 dag meer geleerd dan dat ik het afgelopen half jaar heb geleerd'. We leerden meer over bush taca (voedsel wat je in de natuur kan vinden en eten), de taal, waarom familie zo belangrijk voor aboriginals is, hun gewoontes, geloof en tradities, hoe het landschap van Millstream National Park is gevormd en de betekenis van rock art op de Yuburara trail.

Mijn tijd in Karratha heeft mijn mening over aboriginals en Australië echt volledig doen veranderen. Er valt zoveel van ze te leren. De kennis die zij van het land en de natuur hebben en de manier waarop zij om hun familie en community geven is iets waar wij nog een groot voorbeeld aan kunnen nemen.

Mijn hostmom vertelde mij na afloop pas het verhaal over hoe er bijna een einde is gekomen aan de Yuburara tribe en wat er 140 jaar geleden is gebeurd tijdens de Flying Foam Massacre.

Het heeft mij ook doen besluiten om nog meer te willen leren over de geschiedenis en cultuur en daarom probeer ik ook Aboriginal tours and experiences bij te wonen op andere plekken waar ik kom (zoals Bush Ghoothu tours in Kalgoorlie) en er zijn meer films en documentaires te kijken hierover zoals Rabbit Proof Fence en In my blood it runs

Ik heb genoten van mijn tijd als au pair en veel geleerd. Ik heb altijd veel kinder- en jeugdactiviteiten gedaan en hou enorm van kinderen, maar het runnen van een gezin is toch wel even andere koek. Hoop ik zelf ook kinderen te krijgen? Ja absoluut! Dat is niet veranderd hierdoor; maar nu weet ik hoe mooi, maar ook zwaar dat kan zijn en daarom geniet ik voorlopig nog even mijn vrijheid haha.

Na iets meer dan drie maanden was het met pijn in mijn hart tijd om afscheid te nemen. Inmiddels

Het is goed toeven in een dorp van MiCare

2 slaapkamer units nu beschikbaar!

MiCare is DE zorggroep voor mensen die zich verbonden voelen met de Nederlandse cultuur. Wij worden al jaren gekenmerkt door toonaangevende zorg, zowel in onze zorghuizen als bij u thuis.

Bent u op zoek naar een plek waar u zelfstandig kunt wonen en bent omgeven door die typisch Nederlandse gezelligheid? Dan voelt u zich zeker thuis in onze dorpen!

De ruime woningen hebben een of twee slaapkamers, een tuin, parkeerruimte en zijn van alle gemakken voorzien. Naast een comfortabele en gezellige woonomgeving, bieden de dorpen nog tal van andere voordelen; een kiosk waar Nederlandse lekkernijen verkrijgbaar zijn, een gemeenschappelijke zaal voor klaverjassen, bingo en bowlen, 'Over 50s Senior Club', bibliotheek, iedere week een "Happy Hour" en dagtrips met onze community bus. Aan sociale activiteiten dus geen gebrek. Als bewoner van een MiCare dorp ontbreekt het u dus aan niets!

Onze dorpen zijn gelegen in Kilsyth, Montrose en Carrum Downs. Maak een afspraak voor een bezichtiging!

Voor meer informatie, neem contact op met MiCare via 1800 MiCare (1800 642 273)
F 03 9782 0142 E info@micare.com.au
www.micare.com.au

Home Care Retirement Living Residential Care Settlement Welfare Advocacy Referral MiMeals

ben ik weer met farmwork begonnen in Western Australia en help ik weer als freelance travelagent met enthousiasme backpackers en reizigers (die in Australië zijn gebleven) met hun trips en reizen.

Natuurlijk raad ik daarbij ook aan om waar mogelijk ergens een aboriginal experience te beleven.

